

عنوان مقاله:

تبیین ارتباط حضور آسمان در فضای معماری و نگارگری دوره صفوی از منظر ساحت های حیات انسان

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 15، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدغلامرضا اسلامی - استاد گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

زهرالسادات حسینی - دانشجوی دکتری معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

انسان معاصر به دلیل احاطه شدن در دنیای مدرن، تحت تاثیر فضای معماری خودساخته ای است که به دلیل حذف مظاهر طبیعی ازجمله آسمان، انواع بیماری های جسمی و روانی را متحمل می گردد. از طرفی طبق نظریه اندیشمندان، نیازهای انسان در پاسخ به ساحت های مادی، روانی و معنوی او دسته بندی گردیده و فعالیت های او را در تمام دوران زندگی اش تحت الشعاع قرار می دهد. پژوهش نظری حاضر با رویکردی کیفی، به شیوه توصیفی تحلیلی و استدلال منطقی با شواهدی از منابع کتابخانه ای و آثار گرافیکی منتشرشده (شاهنامه شاه تهماسبی و خمسه نظامی)، با پاسخ به این سوال که حضور آسمان در نگاره های بارز دوره صفوی به چه میزان ظاهر گردیده و به کدام یک از ساحت های انسانی توجه بیشتری داشته، تدوین شده است. نتایج، نشان می دهد که وسعت آسمان در نگارگری های مکتب اصفهان، با سهم عمده در ایجاد انگیزه در انسان جهت برقراری ارتباط با عالم بالا، باعث تامین نیازهای معنوی انسان ها در عصر صفوی و شکوفایی هنر معنوی این دوره شده است.

کلمات کلیدی:

حضور آسمان، فضای معماری، نگارگری ایرانی دوره صفوی، ساحت های حیات انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263362>

